

บทที่ 448

กระแสรเรียกของลูก ... ในฐานะฆราวาส

ข้าแต่พระเป็นเจ้า 29 ปีก่อน ตอนที่ลูกเริ่มแสวงหาพระองค์ เพื่อนคนหนึ่งแนะนำลูกให้ไปที่คริสตจักรแห่งหนึ่ง มี 2 สิ่งที่ลูกได้รับการปลูกฝังตั้งแต่วันแรกที่เหยียบเข้าไปในคริสตจักรแห่งนั้น การรักการอ่านพระคัมภีร์และการต้องการประกาศข่าวดีด้วยชีวิต

3 ปีต่อมา ทั้งสองสิ่งได้รับการปลูกฝังอย่างลงรากในจิตใจของลูก อีกปีถัดมา ด้วยน้ำพระทัยของพระองค์และพระเมตตาของแม่พระ ลูกได้รับการล้างบาปเป็นคริสตชนคาทอลิกอย่างสมบูรณ์ สองสิ่งที่ลูกได้รับการปลูกฝังได้กลายเป็นรากฐานแห่งการเจริญชีวิตแบบคริสตชนของลูกจนถึงวันนี้

แต่ ... ในตอนต้น ลูกไม่รู้จักคำว่า “กระแสรเรียก”

ในสังคมคาทอลิก เราได้ยินอยู่เสมอๆ ถึงคำว่า “กระแสรเรียก” และเราก็เข้าใจและเห็นภาพของผู้ที่ได้รับ “กระแสรเรียก” ให้ไปบวชเป็นพระสงฆ์ นักบวชชายหญิง ลูกเข้าใจแล้ว ...

ในระหว่างเส้นทางแห่งความเชื่อ (Journey of Faith) ของลูก ลูกได้ไตร่ตรองกับตัวเองและรำพึงกับพระองค์บ่อยๆ ลูกมีคำถามกับตัวเองว่าทำไมชีวิตของลูกถึงได้มาค้นพบพระองค์และเป็นลูกของพระองค์ในวัยเกือบครึ่งศตวรรษเช่นนี้ ลูกไม่สามารถคิดเพื่อผู้อื่นหรือผู้ที่เกิดมาในครอบครัวที่เป็นคริสตชนอยู่แล้ว เพราะชีวิตแต่ละคนก็มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าในรูปแบบเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคน ลูกจึงได้แต่วิเคราะห์เฉพาะของตนเอง

ยิ่งไตร่ตรองและยิ่งรำพึง ลูกก็ยิ่งแน่ใจว่า เหตุการณ์ทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดขึ้นในชีวิตของลูกจนทำมาถึงขั้นที่ลูกมาเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่งที่มีความเชื่อความศรัทธาลึกซึ้งเพียงนี้ ล้วนเป็นแผนการของพระเจ้า เสมือนหนึ่งมีการปูทางไว้ และมีผู้ “เรียก” ให้ลูกต้องเดินทางชีวิตมาสายนี้

การที่คนๆ หนึ่งต่างศาสนา แต่มารับศีลล้างบาปเป็นคริสตชนคาทอลิกตอนโตหรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว แม้จะเป็นแค่ฆราวาส เรียกว่าเป็น “กระแสรเรียก” ได้ไหม ลูกไม่ทราบ

ลูกไตร่ตรองต่อ ... 😊

หากลูกในฐานะคริสตชนไม่ไตร่ตรองหรือรำพึงกับพระเจ้าบ่อยๆ หรือไม่เคยเลยนั้น ความเป็นคริสตชนของลูกจะตื่นเหมือนรากผักชี แต่จากการไตร่ตรองพิจารณาจิตใจของตัวเองต่อพระพักตร์พระเจ้าในการสวดภาวนาประจำวัน ลูกได้เห็นความบกพร่อง ความอ่อนแอของตัวเอง และในท่ามกลางความเจ็บบในห้วงพระ ลูกได้รับการสัมผัสการทรงนำของพระองค์ทุกวันต่อเนื่อง ... ลูกรู้สึกว่าเป็นคริสตชนของลูกได้หยั่งรากลงลึกตั้งรากต้นไทร 😊

แล้วลูกเห็นอะไรเพิ่มเติมไหม?

ลูกเห็นว่าความเป็นลูกของพระองค์นั้น แม้จะเป็นแค่ฆราวาส ไม่ใช่เป็นพระสงฆ์ นักบวชชายหญิง เราผู้ซึ่งเป็นฆราวาสก็มี “กระแสรเรียก” ที่เราต้องปฏิบัติตามเช่นกัน

แต่กระแสรเรียกของฆราวาสนั้นต่างกับกระแสรเรียกของพระสงฆ์และนักบวช

ผู้ที่ประกาศตนอย่างซัดแจ้งและรับศีลบวชเป็นพระสงฆ์และ/หรือนักบวชชายหญิงแล้วนั้น ต้องประพฤติปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของคณะหรือสังกัดของตนอย่างเคร่งครัด จะดำรงชีวิตแบบเดิมก่อนบวชไม่ได้

แต่สำหรับฆราวาสละ ถามว่าแม้ในฐานะคริสตชนที่ดี เราควรไปวัดทุกอาทิตย์ หากไม่ไปมีใครทำอะไรเราได้ไหม ไม่กล้าปรับศีลเป็นประจำ มีใครมาไล่เราออกจากความเป็นคริสตชนคาทอลิกไหม แล้วพูดถึงการประพฤติปฏิบัติตนตามพระคัมภีร์ ซึ่งมีมากมายเหลือเกิน หากเราไม่ทำ มีใครจะมาว่าไหมว่าเราเป็นคริสตชนที่ไม่สมบูรณ์? คำตอบคือไม่มีเช่นเดียวกัน

ถ้ากระนั้น กระแสเรียกของการเป็นฆราวาสคริสตชนที่ดีคืออะไร?

ลูกคงตอบได้จากประสบการณ์ส่วนตัวเท่านั้น

สิ่งแรกที่สำคัญที่สุดคือ เราต้องมีความร้อนรนในการรับใช้พระองค์ หากขาดซึ่งคุณสมบัติข้อนี้เป็นพื้นฐานแล้ว มันคือไฟมอดแล้ว หรือไม่มีไฟตั้งแต่ต้น

ถัดมา พระเจ้าประทานพระพรและพรสวรรค์ให้แต่ละคนไม่เหมือนกัน ค้นหาพรสวรรค์ของเราให้เจอและใช้พรสวรรค์หรือ “ตะลันต์” ที่พระเจ้าทรงประทานให้เราในการรับใช้พระองค์ ประกอบกันนี้เราต้องมีความกล้าแล้วเราจะค้นพบว่าสิ่งที่เราทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยความจริงใจและอย่างสิ้นสุดจิตใจนั้น วิ่งฉิวปลิบลม ประสบความสำเร็จอย่างอัศจรรย์ทีเดียว

แรกสุด ลูกเข้าใจว่าการรับใช้พระเจ้าต้องอยู่ในกรอบ ในกฎเกณฑ์ที่กำหนดมาจนเป็นขนบธรรมเนียมแล้วเท่านั้น ต่อๆ มาลูกรู้สึกว่าการดำรงชีวิตของมนุษย์เรามีมากมายหลายมิติเหลือเกิน เราจึงน่าจะหาวิธีที่จะรับใช้พระเจ้าโดยการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ในรูปแบบที่เราถนัดได้

แล้วลูกก็ค่อยๆ คิดวิธีการรับใช้พระเจ้าที่อาจจะไม่มีผู้อื่นคิดถึงหรือเคยทำมาก่อน โดยตลอดเวลาลูกจะสวดภาวนาขอให้พระจิตเจ้าทรงนำการรับใช้ของลูกให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์

ระหว่างทางลูกก็หกล้มหลุกบ้าง หัวเข่าถลอกปอกเปื้อกเลือดออกซิบๆ ก็ยังคง แต่... ลูกก็ลุกขึ้นมาใหม่และก้าวและเดินและวิ่งต่อไปในการรับใช้พระองค์ หากลูกมั่นใจว่าสิ่งที่ลูกริเริ่มหรือกำลังทำอยู่นั้น เป็นการรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์แล้ว ลูกจะถวายตัวทั้งครบในการทำงานนั้น โดยการก้าวข้ามอุปสรรคต่างๆ ที่ขวางกั้น จนแม้กระทั่งการก้าวข้ามตัวเองให้ได้

และทุกครั้งที่คุณต้องทำเช่นนั้นและทำสำเร็จ งานที่ลูกตั้งใจทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์ก็จะสำเร็จเช่นกัน อัจฉริยะที่สุด 🙏🙏🙏

สรุปแล้ว สำหรับลูก กระแสเรียกของลูกในฐานะฆราวาสคือ “จงแสวงหาน้ำพระทัยพระเป็นเจ้า .. ตอบรับพระองค์ด้วยความถ้อยตน และทำถวายพระองค์อย่างสิ้นสุดจิตใจ และเพื่อพระองค์เท่านั้น ไม่ใช่เพื่อเป็นผลงานให้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันเห็น”

... แล้วทุกๆ สิ่งจะบังเกิดแก่ตัวของท่าน ... 😊😊😊

“มนุษย์จะเป็นผู้ชอบธรรมได้ก็ด้วยการกระทำ มิใช่ด้วยความเชื่อแต่อย่างเดียว” ยากอบ 2:24

“ร่างกายที่ปราศจากวิญญาณย่อมตายแล้วจิตใจ ความเชื่อที่ไม่มีการกระทำก็ย่อมตายแล้วจิตใจ” ยากอบ 2:26

อาแมน

ลูกขอพร: องค์คนหนึ่ง

www.moving-themountain.com

